

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY
PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám: 29000-105/775- /2014.P.

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **dr. A.-H. F. N.** panaszos képviseletében dr. K. A. A. által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 285/2015. (VII. 30.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a lakás elhagyására való felszólítás tekintetében

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) dr. A.-H. F. N., panaszos – jogi képviselője útján –
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Dr. A.-H. F. N. (továbbiakban: panaszos) képviseletében dr. K. A. A. jogi képviselő (továbbiakban: jogi képviselő) 2014. július 18-án, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a panaszossal szemben 2014. július 16-án fogatosított rendőri intézkedéssel – előállítással – kapcsolatosan, amelyet a Panasztestület felhívására 2014. augusztus 05-én kiegészített.

A panaszbeadvány szerint a panaszost 2014. július 16-án 12.00 óra körüli időben számú ingatlanból a Rendőr-főkapitányság Rendőrkapitányságra (továbbiakban: Rendőrkapitányság) előállították és ott 17.40 óráig fogvatartották. A jogi képviselő állítása szerint a panaszos a magyar nyelvet nem beszéli, és nem érti megfelelően, ennek ellenére részére tolmácsot nem biztosítottak, így nem is értette, hogy miért került sor vele szemben rendőri intézkedésre. A jogi képviselő telefonon történt érdeklődésére a Rendőrkapitányságon az ügy előadója azt közölte, hogy a panaszost magánlaksértés miatt állították elő a jelzett ingatlanból. A jogi képviselő közölte az előadóval, hogy az ingatlan a panaszos bejelentett lakcíme, illetőleg annak használatával összefüggésben a feleségével fennálló tulajdonjogi vita miatt polgári jogi és közigazgatási eljárások indultak, azonban – a panaszbeadvány benyújtásakor – azokban jogerős bírósági, illetve közigazgatási döntés nem született.

A jogi képviselő a panasz előzményeként kifejtette, hogy a kérdéses lakóingatlan tulajdonjoga tárgyában a Fővárosi Törvényszék előtt polgári peres eljárás van folyamatban. A jogi képviselő elmondása szerint a panaszos felesége – a panaszos tudomása és beleegyezése nélkül – fiktívvé nyilvánította a panaszos fentebb megjelölt ingatlanon található lakcímét, valamint a Kormányhivatal számú, a panaszos lakcímének fiktívvé nyilvánításáról rendelkező határozatának megkísérléséről kiállított postai értesítést a panaszos elől eltitkolta. Miután a panaszos tudomást szerzett lakcímének érvénytelenítéséről, kérelemmel fordult a Kormányhivatalhoz. A Kormányhivatal a fent hivatkozott számú határozatát számú határozatával visszavonta, amit a másodfokú hatóság számú határozattal helybenhagyott. Erre való tekintettel a jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos bejelentett lakcíme továbbra is a szám alatt található. A jogi képviselő előadta továbbá, hogy a kérdéses ingatlan tulajdonjoga tárgyában a Törvényszék előtt per van folyamatban, valamint az ingatlan birtoklása tekintetében a Bíróság előtt jegyzői birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránt úgyszintén per van folyamatban, azonban a panaszbeadvány benyújtása időpontjában még nem született jogerős döntés egyik ügyben sem.

A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrség olyan folyamatban lévő polgári és közigazgatási eljárásba avatkozott be, amelyre nem volt hatásköre. Álláspontja szerint a panaszos sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, és ilyen cselekmények elkövetésének gyanúja sem merülhetett fel. Ebből következően a panaszos előállítása és személyi szabadságának öt órát meghaladó korlátozása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A panaszos jogi képviselője panaszbeadványát az alábbiakkal egészítette ki.

A panaszos jelenleg nyugdíjasként él Magyarországon, korábban hosszú éveken keresztül Hollandiában dolgozott orvosként. A jogi képviselő állítása szerint a panaszos magyar

nyelvtudása hivatalos eljáráshoz nem elegendő, és ezt a tényt a vele szemben intézkedő rendőröknek is észlelniük kellett volna, illetőleg a panaszos a Rendőrkapitányságon is jelezte, hogy tolmácsra van szüksége. A jogi képviselő jelen beadványhoz csatolta a Bíróság számú – személyes meghallgatásról szóló jegyzőkönyvet tartalmazó – végzésének másolatát, amely a panaszos felesége által kezdeményezett távoltartás ügyében keletkezett. A jogi képviselő álláspontja szerint a személyes meghallgatásról szóló jegyzőkönyvben, illetőleg a Bíróság által hozott végzésben foglaltak rávilágítanak a panaszossal kapcsolatos rendőri intézkedés teljes megalapozatlanságára.

A Bíróság számú végzése tartalmazza, hogy „a felek házastársak voltak, házasságukat Közép-Hollandia Bírósága 2014. június 11-én hozott végzésével felbontotta. A szám alatti ingatlan a felek három gyermekének tulajdonában áll, melyet a kérelmező haszonélvezeti joga terhel. A fenti ingatlant érintő szerződés érvénytelensége és a kérelmezett tulajdonjogának megállapítása iránt per van folyamatban a Törvényszéken. Jelen bíróságon pedig a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránt folyik eljárás a felek között. A felek között az életközösség hosszabb ideje megszakadt, a fent említett ingatlant a kérelmező használja. A felek valamennyi gyermeke nagykorú. A kérelmező külföldi utazását követően 2014. július 14-én érkezett haza és azt tapasztalta, hogy a szám alatti lakásban a volt férje, a kérelmezett tartózkodik. A kérelmező rendőri segítséget kért, és annak nyomán távozott el a kérelmezett a lakásból, azóta oda nem tért vissza”.

A beadványban foglaltak alapján a jogi képviselő a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. hatáskör hiányában történt rendőri fellépést;
2. panaszos előállítását;
3. panaszos előállításának időtartamát;
4. tolmács kirendelésének elmulasztását.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, VI. cikkében rögzített személyes adatok védelméhez fűződő jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrségre történt bejelentés nyomán a rendőrség indokoltan intézkedett a helyszínen, továbbá a panaszos igazoltatása jogszerűen történt. Ezt követően azonban a panaszos előállítása, illetve az annak érdekében történt ruházátátvizsgálás súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz, illetve emberi méltósághoz való jogát. A rendőrség továbbá hiányosan tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének, ami által a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga is sérült.

A Panasztestület álláspontja szerint az egyes alapjogok sérelme már egyenként is elérte azt a szintet, amely a súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalást megalapozza, ezért a Panasztestület a többszöri jogsérelmet súlyosító körülményként értékelte, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- 2014. július 18-án postai úton előterjesztett panaszbeadvány;
- 2014. augusztus 05-én postai úton előterjesztett panasz kiegészítés;
- parancsnoki jelentés;
- előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés;
- Nyilatkozat az elfogott, előállított, elővezetett személy részéről;
- előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről, az élelmiszer és az írásos tájékoztatók átvételéről;
- Nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről
- igazolás előállítás időtartamáról;
- 2014. augusztus 29-én kelt rendőri jelentés;
- 2014. augusztus 28-án kelt rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- eljárás felfüggesztéséről szóló végzés;
- végzés házasság felbontásáról és vagyonmegosztásról;
- bejelentésről szóló jegyzőkönyv;
- Nyilatkozat magánindítvány megtételéről;
- eljárás megindításáról szóló tájékoztató levél;
- Rendőr-főkapitányság Hivatala által adott szakmai álláspont.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos jogi képviselője által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott.

Jelen eljárásban – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – a fentiekben hivatkozott közigazgatási eljárásban, valamint polgári peres eljárásban keletkezett döntéseken túl egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben – figyelemmel a Ket. 50. § (5) bekezdésének első mondatára – előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1. Hatáskör hiányában történt rendőri intézkedés

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”*.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”*.

A (2) bekezdés alapján *„A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne”*.

A Rtv. 32. § alapján *„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg”*.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van”*.

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) és (2) bekezdései szerint *„A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.*

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást”.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) és (2) bekezdései szerint „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

(2) A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására”.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Sztv.) 166. § (1) bekezdés értelmében „Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el”.

A (2) bekezdés szerint „Magánlaksértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye”.

Az Sztv. 79. § (1) bekezdés értelmében „Magánindítványra üldözendő szabálysértés miatt csak a sértett kívánságára indítható meg a szabálysértési eljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni”.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. § (1) bekezdés értelmében „Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A magánlaksértés esetén mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzat elkövetői csak magánindítványra büntethetők.

A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrség olyan folyamatban lévő polgári és közigazgatási eljárásba avatkozott be, amelyre nem volt hatásköre.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség hatáskörét túllépve járt el, amikor előállítást helyezett kilátásba a szabálysértés továbbfolytatása miatt, majd pedig azt ténylegesen foganatosította is. A rendelkezésre álló adatok alapján egyértelmű volt a rendőrség számára, hogy a panaszos és volt felesége között polgári jogvita folyik, amelyben jogerős bírósági határozat nem született a rendőri intézkedés időpontja előtt. A végzés alapján megállapítható továbbá, hogy nem volt végrehajtható hatósági határozat sem.

A fentiekre tekintettel a Panasztestület állásfoglalása szerint a rendőrség megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát. A Panasztestület ugyanakkor utalt arra, hogy a panaszos feleségének magatartása is közrehatott a rendőrség jogsértő intézkedésének foganatosításában.

A Panasztestület fent kifejtett álláspontjával az alábbi indokok alapján egyetérttek, miszerint a bejelentés alapján az intézkedő rendőrt az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, amelynek eleget tett, azonban azt túllépve jogalap nélkül szólította fel a panaszost a lakás elhagyására.

A 2014. július 16-án 08.19 órakor kelt bejelentésről szóló jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a panaszos volt felesége 2014. július 14-én érkezett külföldről Magyarországra, amikor azt

tapasztalta, hogy volt férje, a panaszos, a kérdéses ingatlanba saját kulccsal – a Bíróság számon hozott végzésében foglaltak ellenére – bement. A panaszos agresszív, erőszakos magatartása miatt – aki többször is bántalmazta őt – nem mert neki szólni, korábban pedig a panaszossal szemben magánlaksértés miatt szabs. számon volt már folyamatban szabálysértési eljárás. Mindezekre figyelemmel a panaszos volt felesége magánindítványt terjesztett elő, amely alapján kérte volt férjével szembeni eljárás megindítását, valamint kérte a rendőrség segítségét abban, hogy a panaszos a kérdéses ingatlant elhagyja.

Az előállítás végrehajtásáról szóló, valamint a 2014. augusztus 28-án kelt rendőri jelentés szerint 2014. július 16-án 14.05 órakor a Rendőrkapitányság beosztottja rendészeti szolgálati feladata ellátása során – utasítás alapján – megjelent a szám alatti ingatlan területén, mivel a reggeli órákban a panaszos volt felesége a Rendőrkapitányságon magánlaksértés miatt tett bejelentést. A helyszínen az intézkedő rendőrt a bejelentő fogadta, aki a Kormányhivatal által hozott számú eljárást felfüggesztő végzést, a házasságot felbontó és a vagyonmegosztásról rendelkező végzést átadta az intézkedő rendőrnek.

A Kormányhivatal számú végzésében foglaltak szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy a panaszos 2014. február 12-én a jegyző előtt birtokvédelmi eljárást kezdeményezett az ingatlanba történő visszatérése érdekében. A jegyző a panaszos kérelmének helyt adott azzal, hogy a panaszost az ingatlanba bocsássa vissza, oly módon, hogy az ingatlanhoz kulcsot, riasztó kódot adjon, illetve a jövőben a panaszos volt felesége a hasonló jellegű birtokzavarástól tartózkodjon. A döntéssel szemben a volt feleség keresettel élt, egyben kérte a jegyzői határozat végrehajtásának felfüggesztését. A kereset alapján a Bíróság a jegyzői birtokvédelmi határozat végrehajtását felfüggesztette. Ezen adatok alapján a Kormányhivatal számon a panaszos ellen indult lakcímrendezési eljárást felfüggesztette, arról azonban az intézkedéskor jogerősen nem döntött.

A bemutatott dokumentumok alapján az intézkedő rendőr azt a megállapítást tette, hogy a panaszos a kérdéses ingatlanban nem tartózkodhatott, ezért őt az intézkedő rendőr a lakás elhagyására szólította fel, amelyre a panaszos nemmel válaszolt. Ezt követően a rendőr felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy az általa tanúsított cselekménnyel magánlaksértés szabálysértését követi el, amelyre figyelemmel előállíthatja. Tekintettel arra, hogy a panaszos továbbra sem hagyta el a kérdéses ingatlant, így az intézkedő rendőr a „törvény nevében!” szavak előrebocsátásával a panaszost ismételten a szabálysértés abbahagyására szólította fel. A panaszos a rendőri felszólításnak nem tett eleget, ezért a rendőr szabálysértés továbbfolytatása miatt a panaszost a Rendőrkapitányságra előállította.

A fent hivatkozott Rtv. 24. § (2) bekezdése alapján magánjogi vitában a rendőr csak akkor avatkozhat be, illetve jelenlétével csak ahhoz nyújthat segítséget, ha nyilvánvaló és a rendőr számára sem kétséges, hogy az e szakaszban megfogalmazott három feltétel valamelyike teljesül, azaz a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

Álláspontom szerint a panaszos volt felesége által tett bejelentés alapján az intézkedő rendőrt az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint intézkedési kötelezettség terhelte, amelynek maradéktalanul eleget tett, azonban azt túllépve, jogalap nélkül szólította fel a panaszost a lakás elhagyására, tekintettel arra, hogy a panaszos és volt felesége között az intézkedés időpontját megelőzően birtokvédelmi és polgári peres eljárás volt folyamatban, azokban

jogerős döntés nem született. Ezen eljárásokra a rendőrségnek nincs befolyása, ilyen kérdésben az intézkedő rendőr nem dönthet.

A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz – a lakás elhagyására való felszólítás tekintetében – megalapozott.

2. Előállítás jogalapja

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”*.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”*.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés értelmében *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható”*.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, és ilyen cselekmények elkövetésének gyanúja sem merülhetett fel. Ebből következően a panaszos előállítása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy már önmagában az előállítás kilátásba helyezésével is túllépte a rendőrség a joghatóságát. Ezen személyi szabadságot súlyosan korlátozó rendőri intézkedés tényleges foganatosítása minden jogalapot nélkülözött, az indokolatlan és jogszerűtlen volt.

A Panasztestület ezen álláspontjával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az előállítás végrehajtásáról szóló, valamint a 2014. augusztus 28-án kelt rendőri jelentés szerint az intézkedő rendőr a magánlaksértés szabálysértés elkövetésének gyanúja alapján a panaszost a lakás elhagyására szólította fel, amelyre a panaszos nemmel válaszolt. Ezt követően a rendőr felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy az általa tanúsított cselekménnyel magánlaksértés szabálysértését követi el, amelyre figyelemmel előállíthatja. Tekintettel arra, hogy a panaszos továbbra sem hagyta el a kérdéses ingatlant, így az intézkedő rendőr a „törvény nevében!” szavak előrebocsátásával a panaszost ismételten a szabálysértés abbahagyására szólította fel, azonban a panaszos a rendőri felszólításnak nem tett eleget, ezért a rendőr szabálysértés továbbfolytatása miatt a panaszost a Rendőrkapitányságra előállította.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerinti törvényhely az intézkedő rendőr mérlegelésére bízta annak eldöntését, hogy előállítja-e az intézkedés alá vont személyt, vagy pedig adatait rögzítve később feljelenti szabálysértés elkövetésére való hivatkozással. Ez esetben az előállításnak három konjunktív feltétele van: egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti a

szabálysértés gyanúját, meghatározott személyhez (személyek csoportjához) célzott rendőri felszólítás a magtartás abbahagyására és a jogsértő magatartás továbbfolytatása. Bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

Az Rtv. 19. § értelmében a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, az abban az esetben vonható kétségbe, amennyiben annak jogszerűtlensége kétséget kizáróan nyilvánvaló válik.

Jelen esetben megállapítható, hogy a helyszínen nem volt nyilvánvaló a már a fentiekben kifejtett jogsértő alapintézkedés, ezért az abból fakadó előállítást, mint rendőri intézkedést nem tette jogszerűtlenné. A panaszos a helyszínen a rendőri utasításnak nem engedelmeskedett, csak többszöri rendőri felszólításra tett annak eleget. Továbbá a panaszos volt felesége által tett bejelentésében azon körülményről számolt be, miszerint a panaszos agresszív, erőszakos magatartása miatt, aki többször is bántalmazta őt, nem mert neki szólni, korábban pedig a panaszossal szemben magánlaksértés miatt szabás. számon volt már folyamatban szabálysértési eljárás.

A Kúria egyedi ügyben hozott ítéletére¹ figyelemmel, mely szerint „...*önmagában az alapintézkedés jogsértő jellege nem befolyásolja a rendőri intézkedés jogszerűségét, ... az alapintézkedés jogszerűtlenségétől vagy jogszerűségétől függetlenül a rendőri intézkedéseknek, felszólításoknak eleget kell tenni. Ez azt jelenti, hogy egy nem nyilvánvalóan jogsértő alapintézkedéshez kapcsolódó rendőri intézkedés attól nem lesz jogszerűtlen, hogy az alapintézkedés esetleg jogsértő.*” megállapítom, hogy a panaszossal szemben kezdeményezett rendőri intézkedés megalapozott és indokolt volt. A rendőri intézkedést megelőző, illetve a rendőri intézkedés közben tanúsított ellenszegülő magatartás alapján jogszerűen állapította meg az intézkedő rendőr, hogy a panaszos szabálysértést követ el, a jogszerű intézkedéssel szemben engedetlen volt és magatartását a rendőri felszólítás ellenére továbbfolytatta.

A leírtakra tekintettel az intézkedő rendőr jogszerűen állította elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

3. Előállítás időtartamának jogszerűsége

Az Rtv. 33. (3) bekezdés alapján „*A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani*”.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos személyi szabadságának öt órát meghaladó korlátozása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtette, hogy mivel már maga az előállítás foganatosítása jogszerűtlen volt, így eltekintett a személyi szabadságot korlátozó intézkedés részleteinek vizsgálatától.

¹ Kfv.III.37.082/2015/7.

Az előállításról szóló igazolás szerint a panaszost 2014. július 16-án 14.05 órától 2014. július 17-én 17.40 óráig állították elő.

Az előállítás végrehajtásáról, valamint a parancsnoki kivizsgálásról szóló rendőri jelentés szerint a panaszos 14.30 órakor előállító helyiségbe került befogadásra. A jogi képviselő kiértékelésére 15.30 órakor került sor. Eközben a készenléti csoportvezető egyeztetett az igazgatásrendészeti osztály egyik munkatársával a gyorsított eljárással kapcsolatosan, valamint a jogi képviselőt is tájékoztatta az eljárási cselekményekről. Tekintettel arra, hogy a panaszos a szabálysértési eljáráshoz, valamint a volt felesége elleni feljelentés megtételéhez iraki nyelven beszélő tolmács kirendelését kérte, ezért a készenléti csoportvezető tolmácsjegyzékből körülbelül 30 tolmácsot hívott fel, akik különböző okokra hivatkozva nem vállalták a tolmácsolást. Erre figyelemmel a panaszos a feljelentését aznap nem kívánta megtenni.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvitelét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez. Jelen sérelmezett ügyben a panaszos előállítása összesen 03 óra 40 percen keresztül tartott. Ezen időtartamon belül került végrehajtásra a panaszos előállító helyiségbe történő befogadása, az azzal kapcsolatos dokumentációk kitöltése, a rendőri jelentés rögzítése, valamint a gyorsított szabálysértési eljáráshoz szükséges adategyeztetések, illetőleg az iraki nyelvi tolmács kirendelésével kapcsolatos intézkedések kerültek végrehajtásra.

A leírtak alapján az előállítás során végrehajtott intézkedéseket összességében figyelembe véve megállapítható, hogy az eljárási cselekmények fogantatása megtörtént, annak időtartama nem volt objektíve elhúzódó, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

4. Nyelvhasználat biztosítása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszükségletet közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait*”.

A jogi képviselő állítása szerint a panaszos a magyar nyelvet nem beszéli, és nem érti megfelelően, ennek ellenére részére tolmácsot nem biztosítottak, így nem is értette, hogy miért került sor vele szemben rendőri intézkedésre. A jogi képviselő jelen sérelemre vonatkozóan panaszát annyiban egészítette ki, hogy a panaszos magyar nyelvtudása hivatalos eljáráshoz nem elegendő, és ezt a tényt a vele szemben intézkedő rendőrnek is észlelnie kellett volna, illetőleg a panaszos a Rendőrkapitányságon is jelezte, hogy tolmácsra van szüksége.

A 2014. augusztus 28-án kelt számú, valamint a számú rendőri jelentés tartalmazza, hogy a helyszínen a panaszos mindvégig magyar nyelven – igaz törve azt – kommunikált, megértette az intézkedő rendőr kérdéseit, felszólításait, azokra reagált, valamint a panaszos az előállítással kapcsolatos szóbeli tájékoztatásokat, illetve a vonatkozó dokumentumokban foglaltakat is megértette, azokat aláírta.

A parancsnoki kivizsgálásról szóló rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszos a vele szemben lefolytatni kívánt gyorsított szabálysértési eljáráshoz, valamint a volt felesége elleni

feljelentés megtételéhez iraki nyelvet beszélő tolmács kirendelését kérte. Ennek alapján a készenléti csoportvezető a tolmácsjegyzék szerint megkísérelt iraki nyelvi tolmácsot kirendelni, azonban különböző okok miatt annak biztosítására nem volt lehetőség, ezért tolmács hiányában a panaszos eltekintett a feljelentés megtételéről, valamint a Rendőrkapitányság is eltekintett a gyorsított szabálysértési eljárást érintő további eljárási cselekmények foganatosításától.

A fentiekre tekintettel a panasz e tekintetben alaptalan.

V.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben eljáró rendőr intézkedési kötelezettségét, a panaszos igazoltatását és ruházatátvizsgálását, valamint az intézkedő rendőr magánindítvány vonatkozásában adott hiányos tájékoztatási kötelezettségét.

Tekintettel arra, hogy a jogi képviselő az intézkedési kötelezettséget, az igazoltatást, a ruházatátvizsgálást, illetve a tájékoztatási kötelezettséget nem sérelmezte, ezért azokat érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 15. § (1), (2) bekezdés, 24. § (1), (2) bekezdés, 32. §, 13. § (1) bekezdés, 33. § (2) bekezdés f) pontja, (3) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés, 2. § (1) bekezdés;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1), (2) bekezdés, 9. § (1), (2) bekezdés,
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 166. § (1) bekezdés, 79. § (1) bekezdés;

- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 221. § (1) bekezdés.

Budapest, 2015. október 26.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**